



Warszawa, 18 października 2018 r.

Opinia

**do ustawy o ratyfikacji Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej),
sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 r.**

(druk nr 959)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wyrażenie zgody na ratyfikację Konwencji Rady Europy o koprodukcji filmowej (poprawionej), sporządzonej w Rotterdamie dnia 30 stycznia 2017 r., zwanej dalej „Konwencją z 2017 r.”.

Konwencja z 2017 r. zastąpi Europejską Konwencję o koprodukcji filmowej, która została sporządzona w Strasburgu 2 października 1992 r. i obowiązuje w Polsce od 1 marca 2003 r., zwaną dalej „Konwencją z 1992 r.”.

Zmiana Konwencji z 1992 r. jest konieczna ze względu na dynamiczny rozwój nowoczesnych technologii w przemyśle filmowym, pogłębiające się różnice w systemach finansowania produkcji filmowej w państwach europejskich, a także ze względu na ekonomiczne i finansowe zmiany, jakie zaszły w ciągu ostatnich 26 lat w sektorze audiowizualnym. Ponadto dodatkowym powodem ustanowienia nowej Konwencji jest zjawisko włączania w koprodukcje filmowe producentów z państw pozaeuropejskich (m.in. poprzez zawieranie umów dwustronnych). Dlatego też w Konwencji z 2017 r. rozszerzono zakres jej adresatów o producentów z państw pozaeuropejskich, a jako główny cel Konwencji wskazano promowanie rozwoju międzynarodowej koprodukcji filmowej, a nie jak w Konwencji z 1992 r. jedynie europejskiej koprodukcji filmowej. W tym celu w Konwencji z 2017 r. przewidziano wiele ułatwień dla producentów w realizacji filmów w koprodukcjach.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją z 2017 r. ułatwi rozwój współpracy producentów w dziedzinie produkcji filmowej oraz kontakty między twórcami z państw stron Konwencji oraz państw pozaeuropejskich.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją z 2017 r. – podobnie jak miało to miejsce w przypadku związania Konwencją z 1992 r., powinno, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, nastąpić w trybie ratyfikacji umowy – ratyfikacja za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 69. posiedzeniu w dniu 4 października 2018 r. w oparciu o przedłożenie rządowe (druk sejmowy nr 2790). Projekt stanowił przedmiot prac sejmowych: Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje nie wprowadziły poprawek do projektu.

Sejm uchwalił ustawę w brzmieniu przedłożenia rządowego przy 420 głosach za, 1 przeciw i 2 głosach wstrzymujących się.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Danuta Drypa

Główny legislator